

НАЦІОНАЛЬНЕ АНТИКОРУПЦІЙНЕ БЮРО УКРАЇНИ

вул. Василя Сурикова, 3, м. Київ, 03035, тел./факс.: (044) 246-31-84, кол-центр: (044) 246-34-11
<http://www.nabu.gov.ua>; e-mail: document@nabu.gov.ua, info@nabu.gov.ua

10.04.2018 № 02-206/14721

на № 141-4-267 від 22.03.2018

Народному депутату України
Маркевичу Я.В.

Шаповний Ярославе Володимировичу!

До Національного антикорупційного бюро України (далі – Національне бюро) надійшов Ваш запит від 22.03.2018 № 141-4-267 стосовно звернення щодо можливих неправомірних дій судді судді та інших осіб, що полягають у рейдерському захопленні території та майна підприємства ПрАТ «АТЕК».

За результатами розгляду звернення в межах компетенції повідомляємо наступне.

Відповідно до абзацу другого частини 1 статті 1 Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України» завданням Національного бюро є протидія кримінальним корупційним правопорушенням, які вчинені вищими посадовими особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та становлять загрозу національній безпеці.

Детективи Національного антикорупційного бюро України відповідно до частини 5 статті 216 Кримінального процесуального кодексу України здійснюють досудове розслідування злочинів, передбачених статтями 191, 206-2, 209, 210, 211, 354 (стосовно працівників юридичних осіб публічного права), 364, 366-1, 368, 368-2, 369, 369-2, 410 Кримінального кодексу України, і лише за наявності хоча б однієї із зазначених у цій нормі підстав.

Частина 1 статті 214 КПК України передбачає, що слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати розслідування.

При цьому положення статті 214 КПК України перебувають у взаємозв'язку з частиною 1 статті 2 КК України, згідно з якою підставою кримінальної відповідальності є вчинення особою суспільно небезпечного діяння, яке містить склад злочину, передбаченого цим Кодексом, і саме тому

фактичні дані, які вказують на ознаки складу кримінального правопорушення, мають бути критерієм внесення його до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Зазначені положення законодавства свідчать про те, що реєстрації в Єдиному реєстрі досудових розслідувань підлягають не будь-які заяви чи повідомлення, а лише ті з них, які містять достатні об'єктивні дані, які дійсно свідчать про ознаки конкретного кримінального правопорушення, реальність конкретної події злочину. Якщо таких даних у заявах чи повідомленнях немає, то вони не можуть вважатися такими, що мають обов'язково бути внесеними до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Таким чином, за результатами розгляду звернення в межах компетенції Головним підрозділом детективів Національного антикорупційного бюро України встановлено, що у ньому не викладено об'єктивних даних, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, віднесеного до підслідності детективів Національного антикорупційного бюро України, у зв'язку з чим на даний час відсутні достатні правові підстави для внесення детективами відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Щодо можливих порушень норм матеріального чи процесуального права, які могли бути допущені суддею Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду та суддею Господарського суду м. Києва, слід пояснити, що учасники судового розгляду наділені правом оскарження судових рішень у порядку, передбаченому законодавством України, або можуть подати відповідні скарги на дії суддів до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України або Вищої ради правосуддя.

Водночас у зверненні не надано доказів, які можуть свідчити, що суддя Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду та суддя Господарського суду м. Києва порушили присягу судді чи отримали неправомірну вигоду.

Крім того, слід враховувати, що статтею 6 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" встановлено, що втручання у здійснення правосуддя, вплив на суд або суддів у будь-який спосіб, неповага до суду чи суддів, збирання, зберігання, використання і поширення інформації усно, письмово або у спосіб з метою дискредитації суду або впливу на безсторонність, заклики до невиконання судових рішень забороняються і мають наслідки, встановлені законом.

Відповідно до п. 11 Постанови Пленуму Верховного Суду України № 8 "Про незалежність судової влади" під втручанням у діяльність судових органів слід розуміти вплив на суддю у будь-якій формі (прохання, вимога, вказівка, погроза, підкуп, насильство, критика судді в засобах масової інформації до вирішення справи у зв'язку з її розглядом тощо) з боку будь-якої особи з метою схилити його до вчинення чи невчинення певних процесуальних дій або ухвалення певного судового рішення. При цьому немає значення, за допомогою яких засобів, на якій стадії процесу та в діяльність суду якої інстанції здійснюється втручання.

Підсумовуючи вищенаведене, у зверненні не наведено конкретних, об'єктивних та фактичних відомостей, які б вказували на наявність у діях судді Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду та судді Господарського суду м. Києва¹ та інших осіб ознак складу злочину, який підслідний Национальному антикорупційному бюро України, а тому підстави для внесення відомостей в ЄРДР на даний час відсутні.

З повагою

Перший заступник Директора

Г.Углava